

til Begrebet „den forstandige Køber“, saa er det efter min Mening den uforstandige Køber, man til enhver Tid henholder sig til. Det er sikkert, at den forstandige Køber ved Overtagelsen af en Ejendom vil regne det skattefrie Afdrag med som en Fordel, og Sælgeren vil ogsaa tage Hensyn dertil, hvis han er en forstandig Sælger, Dumrianers Handlinger kan man ikke lade sig lede af i Skattepolitik. Jeg siger det saa stærkt, fordi „den forstandige Køber“ er et Udtryk, som det ærede Medlem fra Varde elsker meget og holder meget fast paa overfor Vurderingen. Naar dette er Tilfældet, tror jeg det er fuldt forsvarligt at gennemføre Overgangsbestemmelser, som ikke bryder med det Princip, at de Skattelempelser, som Overgangsbestemmelserne hjemler de besiddende Ejere, ikke kan bundfælde sig paa den Maade, at de kan realiseres i Penge og tages til Indtægt for de besiddende; og det er netop fastslaaet, at det er Hensigten med Overgangsbestemmelserne, at disse nu og altid skal være saadan. Det er nemlig umuligt, som foreslaaet, at gennemføre Overgangsbestemmelser paa anden Maade, og det maa føre til, at man i Løbet af et Aaremaal er ved Standpunktet: Lige Skat paa lige Jord. Jeg mener, at disse Overgangsbestemmelser maa ses ud fra de Hensigtsmæssighedshensyn, som man ved enhver Forandring af bestaaende Forhold maa tage, og aldeles ikke maa betragtes som et Brud paa Princippet. Man kan sige: Ja, saa bliver de vel staaende, naar man har disse skattefrie Fradrag. Ja, de bliver staaende i det Øjeblik en fremtidig Rigsdag bestemmer, at saadant skal ske, men da det staar enhver fremtidig Rigsdag frit for at ændre de Love, som den nuværende Rigsdag vedtager, er der ingen som helst Garanti for, at det bliver staaende overfor fremtidige Rigsdages Beslutninger; det, at vi gennemfører en Lov om Grundskyld, hvor disse Overgangsbestemmelser ikke findes, kan ikke binde Fremtiden. Derfor vil jeg berolige det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) med, at der er intet Principbrud sket ved, at man gennemfører disse Overgangsbestemmelser, naar de gennemføres paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade. Den sociale Virkning vil blive, som jeg har anført, og deri ligger en Anerkendelse af Princippet Rigtighed og Virkning.

Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger om Bygningsafgiften. Den højtærede Finansminister har jo udtalt sin

Villighed til at gaa ind paa en Bygningsafgift, hvis man i Rigsdagen fandt en saadan formaalstjenlig. Jeg tror ogsaa, det er klogt og rigtigt, den højtærede Finansminister har taget denne Stilling, fordi Bygningsafgiften har som Skattegrundlag intet med det foreliggende Lovforslag at gøre. Jeg for mit Vedkommende er personlig ingen Tilhænger af en Bygningsafgift, jeg har aldrig kunnet forstaa Kravet om at beskatte Bygninger enten under den ene eller den anden Form højere end anden Formue. Jeg har aldrig kunnet gøre mig fortrolig med den Opfattelses Rigtighed, at en Borger i dette Land, fordi han bygger et smukt, stort og flot Hus, derved skader nogen; naar han svarer Formueskat af de Værdier, han binder i Huset, svarer han til det offentlige i Lighed med andre Borgere det, som det offentlige har Krav paa. Der sker dog en Ting til ved at bygge det store, smukke, rummelige og flotte Hus: han giver Fortjeneste, Omsætning til mange Medmennesker og skaber derved Tilstande, som ingen kan have noget som helst imod. Hvis man gaar til en Bygningsafgift, vil jeg gerne have Lov til at betegne dens Princip ved de af mig nu fremsatte Bemærkninger. Hvis man gaar dertil, bliver det af Hensigtsmæssighedshensyn, af Hensyn til, at det er et godt Skatteobjekt, der i Øjeblikket er af en saadan Beskaffenhed, at man kan forsvare at formuebeskatte det højere end anden Form for Formue i dette Land, men med Grundskyld har det intet at skaffe. Og det lader sig kun gøre, hvis man vurderer Grundskyldsprincippet ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem fra Varde gerne kommer ind paa: Skal denne komme til at svare saa meget i Forhold til bestaaende, eller skal den anden komme til at svare lidt mindre? — det lader sig kun gøre, hvis man vurderer Princippet Gennemførelse, Lovforslagets Virkning, ud fra disse Betragtninger og ikke ud fra dette, at man finder det betimeligt, rigtigt og svarende til Forholdene, som de er i Øjeblikket, at gaa bort fra den Linie i Ejendomsbeskatningen, vi hidtil har fulgt herhjemme i Danmark, og henimod et andet Maal end det, man har sat sig ved den Skattepolitik, man hidtil har fulgt, og hvis Virkninger i det væsentlige vistnok har været, som jeg har udtrykt det her.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.